

ydelsen består i fremstilling af afgiftspligtige varer, jfr. herom bemærkningerne til lovforslagets § 12. At tjenesteydelserne ikke omfattes af loven betyder, at der ikke betales afgift af f. eks. reparations- og servicevirksomhed, rengøring, transportvirksomhed (herunder postvæsen og telefon), frisering, bade, læge- og tandlægehjælp samt hospitalsophold. Uden for afgiften falder også udlejning af løsøre og fast ejendom samt f. eks. underholdning, undervisning, forsikring, bankvirksomhed, revision, arkitektvirksomhed og konsulentvirksomhed.

Det forhold, at afgiften kun omfatter varer, betyder endvidere, at der ikke skal svares afgift ved omsætning af fordringer, f. eks. obligationer, aktier, lodsedler, gavekort, frimærker eller billetter. Det bemærkes dog, at der skal svares afgift ved omsætning af de tryksager, som repræsenterer de pågældende fordringer, f. eks. ved leveringen fra trykkeriet, ligesom f. eks. brugte frimærker og mønter som samleobjekter er afgiftspligtige.

Til § 3.

I denne paragraf er i kortfattet form angivet, hvilke varer der er fritaget for afgiftspligten. Den nærmere udformning af, hvad de forskellige afgiftsfritagelser omfatter, findes i et bilag til lovforslaget.

I listen over de afgiftsfri varer er kun medtaget sådanne varer, for hvilke ganske særlige forhold taler for afgiftsfritagelse. Under en almindelig omsætningsafgift i detaillødet må det af praktiske og kontrolmæssige grunde anses for absolut nødvendigt, at afgiftsfritagelserne begrænses til ganske få varegrupper.

Næsten enhver fritagelse for afgiftspligten vil medføre problemer ved afgrænsningen mellem de afgiftsfri varer og varer af lignende eller tilsvarende art, der er afgiftspligtige. Dernæst vil der for de virksomheder, der omsætter både afgiftsfri og afgiftspligtige varer, opstå besvær ved at opdele omsætningen på disse grupper, ikke mindst fordi varesortimentet i detailforretningerne som regel er meget omfattende.

Den første af de i § 3 anførte fritagelser omfatter frugt og grøntsager, mælk, fløde og smør samt æg og rugbrød. Begrundelsen for, at disse varer foreslås fritaget for afgift, er især, at man så kan fritage rene landbrugs- og gartnerivirksomheder for at skulle opkræve omsætningsafgift ved salg af deres produkter og undgår at skabe afgiftsmæssige uligheder mellem havebrugere og andre.

For de fleste af de nævnte levnedsmidler gælder, at hvis de ikke blev fritaget for afgiften, ville det være meget vanskeligt at kontrollere, at afsæt-

ningen fra producenterne og disses eget forbrug blev afgiftsberigtiget, og dette kunne medføre en tilskyndelse til at sælge direkte til forbrugere, hvilket ville skade de handelsled, hvorigennem varerne normalt afsættes.

For andre landbrugsprodukter vil tilsvarende problemer derimod ikke opstå, da de på deres vej fra producent til forbruger næsten altid må passere industrielle fremstillingsvirksomheder, hvor varerne naturligt kommer ind i afgiftssystemet, f. eks. i slagterier og møllerier.

Efter forslaget skal afgiftsfritagelsen for frugt og grøntsager ikke omfatte varer, der er undergået fabrikmæssig bearbejdning, f. eks. på en konservesfabrik, men skal dog omfatte varer, der kun er undergået en mindre behandling, såsom rensning, skrælning, snitning eller lignende. Sådant behandling finder ofte sted hos dyrkeren eller hos detailhandleren, og reglen vil lette opgørelsen af afgiftstilsvaret i grøntforretningerne.

De i punkt 2 anførte afgiftsfritagelser skyldes ligesom de tidligere i punkt 1 omhandlede ønsket om at kunne holde virksomhederne inden for landbrug, gartneri og skovbrug helt uden for afgiftssystemet. Medens punkt 1 omfatter nogle af de varer, landbruget og gartneriet afsætter, er de varer, der fritages efter punkt 2, væsentligst driftsmidler, der anvendes i de nævnte erhverv.

Som nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslagets §§ 10 og 18 er det ønskeligt, at de producerende virksomheder fritages for afgift af de til varemstillingen anvendte råstoffer og driftsmidler. For de registrerede virksomheder klares dette på den i de nævnte paragraffer angivne måde, men et tilsvarende system kan ikke anvendes over for landbrugsvirksomhederne m. v., når disse skal være fritaget for registrering og kontrol.

I punkt 2 er derfor foreslået fuldstændig afgiftsfritagelse for langt den overvejende del af de varer, der anvendes som råstoffer eller driftsmidler inden for landbrug, gartneri og skovbrug.

En del af de således fritagne varer anvendes også uden for landbruget, men af praktiske grunde bør afgiftsfritagelsen omfatte de pågældende varer, uanset om de afsættes til landbrug, gartneri eller skovbrug, eller om de afsættes til industriel eller anden anvendelse. De her afgiftsfritagne varer, der finder sådan anden anvendelse, afsættes dog langt overvejende til registrerede virksomheder til brug som råvarer i produktionen af afgiftspligtige varer. Dette gælder f. eks. afsætning af korn til møllerier og af levende dyr til slagterier.

Det er i praksis umuligt at opstille en fuldstændig udtømmende liste over landbrugets råvarer